

SENTÈNCIA 2003-09 DE 24 DE MARÇ DE 2003

ESTRANGERS. RENOVACIÓ DE L'AUTORITZACIÓ DE SOJORN I TREBALL. Manca d'activitat laboral estable al Principat; valoració de les enquestes policials i falta de prova del demandant.

Ponent : Lluís Saura Lluvià

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, en la sentència número 2002-76, de 14 d'octubre de 2002, va desestimar en tots el seus termes la demanda formulada pel Sr. C.G.M. i va declarar que les resolucions número 13863/2002 del Govern de data 30 de desembre de 2001, que desestimava el recurs de reposició formulat contra la resolució del Ministre de Justícia i Interior de 2 de novembre de 2001, i aquesta mateixa, denegant la sol·licitud de renovació de l'autorització de sojorn i treball del recurrent, són ajustades al Dret.

2.- Contra la sentència, que desestima la demanda per manca d'acreditament de residència efectiva al Principat el demandant formula un recurs d'apel·lació adduint que hi resideix de l'any 1989 i que l'empresa C. S.A., de la qual és gerent, traslladà la seu social a Lleida, circumstància que l'obliga a fer continus desplaçaments fora del Principat.

3.- De l'escrit d'apel·lació se n'ha donat trasllat a la representació del Govern, que l'ha contestat argumentant que el recurrent no ha demostrat la seva residència efectiva al Principat i que les enquestes de Policia que consten a l'expedient porten a la conclusió de la no residència, com recull la sentència, i demana la confirmació d la mateixa.

4.- Presentats els oportuns escrits de conclusions, han quedat les actuacions vistes per a deliberar i decidir el Tribunal.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, segons l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Les resolucions administratives que son objecte d'aquest litigi van denegar al recurrent la renovació de l'autorització que posseïa de sojorn i treball en raó que, de les enquestes de Policia que s'havien dut a terme a partir de la sol·licitud, es desprenia que el Sr. C.G.M. no tenia una estada permanent al Principat ni tampoc hi

exerceix una activitat laboral estable, i la sentència de la Secció Administrativa de la Batllia, analitzant l'expedient i la prova practicada en les actuacions, confirma les resolucions esmentades.

Analitzant novament el material probatori que consta a les actuacions a la llum de les al·legacions de la part recurrent en el recurs d'apel·lació s'arriba clarament a la mateixa conclusió. Les enquestes de Policia són contundents en el sentit de que al Sr. C.G.M. no el coneixen els veïns de l'immoble on diu que resideix i de que no se l'ha trobat mai al pis. Les al·legacions del apel·lant que intenten justificar les seves absències amb l'argument de que ha de viatjar amb freqüència a l'estranger no són útils per a contradir les dades de fet apreciades en les enquestes i no qüestionades per la sentència, havent-se de remarcar que el sol·licitant de la renovació no aporta cap element de prova positiu que permeti deduir que omple els requisits de fet als que hem ret anterior referència.

Tercer.- Pel que fa a la manca d'una activitat laboral estable al Principat, no consta a les actuacions que C. S.A. tingui una activitat comercial o mercantil estable al Principat i el fet de que l'any 1995 l'empresa hagués fixat la seva seu social a Lleida, on sembla que resideixen la dona i els fills de l'apel·lant, lluny de servir per aportar elements de prova en favor de l'activitat laboral del Sr. C.G.M. a Andorra, ofereixen dades que porten a valoracions de sentit contrari.

Per tot el que s'ha exposat cal desestimar el recurs d'apel·lació i confirmar la sentència de la Batllia, sense fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

DECISIÓ

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. C.G.M. contra la sentència número 2002-76, de 14 d'octubre de 2002, dictada per la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, que es confirma íntegrament sense fer cap pronunciament sobre el pagament de les despeses d'aquesta segona instància.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manem que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.